

A tak se ptám, co donutí prožít život v běhu
zda spirála točí nás v nekonečném příběhu
A tak se ptám, kudy jít po stopách přání
kde hledat pramen štěstí, co nás před smutkem chrání

A tak se ptám, kdo zastaví rány od života
když se vítr utíší, co nám rád vlasy motá
A tak se ptám, proč se déšť tak rychle vpíjí
jak chytit čas do dlaní, když roky kvapem míjí

Nedočkavost v sobě mám, dávám vale náhodám
rozum je svlečený z citu, zvědavost dávno už bdí tu

Celý náš svět leží v kapkách rosy
kráčíme životem nazí a bosí
Jen za vším běžíme a kam se ptáme
kde je cíl nevíme, vše je neznámé...

Nedočkavost v sobě mám, dávám vale náhodám
rozum je svlečený z citu, zvědavost dávno už bdí tu

Celý náš svět leží v kapkách rosy
kráčíme životem nazí a bosí
Jen za vším běžíme a kam se ptáme
kde je cíl nevíme, vše je neznámé...

Na tolik otázek tak málo odpovědí
života obrázek, smutně se na něj hledí...